

31984L0360

L 188/20

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

16.7.1984.

PADOMES DIREKTĪVA 84/360/EEK
(1984. gada 28. jūnijs)
par rūpniecības uzņēmumu radītā gaisa piesārņojuma apkarošanu

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 100. un 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā Eiropas Kopienas 1973. ⁽⁴⁾, 1977. ⁽⁵⁾ un 1983. gada ⁽⁶⁾ rīcības programmās attiecībā uz vidi uzsvērts gaisa piesārņojuma novēršanas un mazināšanas nozīmīgums;

tā kā 1973. un 1977. gada rīcības programmās konkrēti paredzēts ne vien objektīvi izvērtēt gaisa piesārņojuma radīto apdraudējumu cilvēka veselībai un videi, bet arī formulēt kvalitātes mērķus un noteikt kvalitātes standartus, jo īpaši attiecībā uz virkni gaisu piesārņojošu vielu, kuras uzskata par visbīstamākajām;

tā kā Padome jau ir pieņēmusi vairākas direktīvas saskaņā ar šīm programmām;

tā kā turklāt atbilstīgi Lēmumam 81/462/EEK ⁽⁷⁾ Kopiena ir līgumslēdzēja puse Konvencijā par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos;

tā kā 1983. gada rīcības programmā, kuras vispārīgās pamatnostādnes apstiprinājusi Eiropas Kopienas Padome un dalībvalstu pārstāvju Padomes sanāksme, paredzēts, ka Komisijai jāturpina darbs gaisa kvalitātes standartu noteikšanai un ka jāparedz atbilstoši emisijas standarti konkrētu veidu avotiem;

tā kā visās dalībvalstīs ir normatīvi un administratīvi akti par stacionāru rūpniecības uzņēmumu radīta gaisa piesārņojuma apkarošanu; tā kā vairākās dalībvalstīs pašlaik tiek grozīti spēkā esošie noteikumi;

tā kā atšķirības tajos dažādu dalībvalstu noteikumos par rūpniecisku iekārtu radīta gaisa piesārņojuma apkarošanu, kas pašlaik ir spēkā vai tiek grozīti, var radīt nevienlīdzīgus konkurences apstākļus, tādējādi tās tieši ietekmē kopējā tirgus darbību; tā kā tādēļ vajadzīga tiesību aktu tuvināšana šajā jomā, kā paredzēts Līguma 100. pantā;

tā kā viens no Kopienas pamatuzdevumiem ir veicināt saimnieciskās darbības harmonisku attīstību un pastāvīgu un līdzsvarotu izaugsmi viscaur Kopienā un tas nav iespējams bez piesārņojuma un citu traucējumu kompleksas apkarošanas vai bez dzīves kvalitātes uzlabošanas un vides aizsardzības;

tā kā Kopienai ir vēlams un nepieciešams kāpināt tās rīcības iedarbīgumu, ko dalībvalstis veic, lai apkarotu stacionāru rūpniecības uzņēmumu radītu gaisa piesārņojumu;

tā kā šādā nolūkā jāievieš konkrēti principi ar mērķi īstenot virkni pasākumu un procedūru, kas izstrādātas, lai novērstu un mazinātu rūpniecības uzņēmumu radītu gaisa piesārņojumu Kopienā;

⁽¹⁾ OV C 139, 27.5.1983., 5. lpp.

⁽²⁾ OV C 342, 19.12.1983., 160. lpp.

⁽³⁾ OV C 23, 30.1.1984., 27. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 112, 20.12.1973., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 139, 13.6.1977., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 46, 17.2.1983., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 171, 27.6.1981., 11. lpp.

tā kā, ņemot vērā stāvokļa sarežģītību un pamatprincipus, uz kuriem balstīta katras atsevišķas valsts politika, Kopienas centieni ieviest minētos principus var būt tikai pakāpeniski;

tā kā sākotnēji jāizveido vispārējs satvars, lai vajadzības gadījumā dalībvalstis savus esošos noteikumus varētu pielāgot Kopienas mērogā pieņemtajiem principiem; tā kā tādēļ dalībvalstīm jāievieš iepriekšējās atļaujas sistēma, lai varētu ekspluatēt vai būtiski pārveidot stacionārus rūpniecības uzņēmumus, kuri var radīt gaisa piesārņojumu;

tā kā turklāt kompetentās valsts iestādes nedrīkst piešķirt šādu atļauju, pirms nav izpildīta virkne nosacījumu, tostarp prasība, lai būtu veikti visi attiecīgie aizsargpasākumi un būtu nodrošināts, ka uzņēmuma darbība nerada ievērojamu gaisa piesārņojumu;

tā kā vajadzētu būt iespējamam piemērot īpašus noteikumus attiecībā uz sevišķi piesārņotiem apgabaliem, kur vajadzīgi īpaši aizsardzības pasākumi;

tā kā noteikumiem, kas piemērojami atļauju izsniegšanas procedūrām un emisiju noteikšanai, jāatbilst noteiktām prasībām;

tā kā dažos gadījumos kompetentajām iestādēm jāizskata vajadzība piemērot papildu prasības, kas tomēr nedrīkst radīt pārmērīgas izmaksas attiecīgajam uzņēmumam;

tā kā noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, esošajos uzņēmumos jāpiemēro pakāpeniski, pienācīgi ievērojot tehniskos faktorus un ietekmi uz tautsaimniecību;

tā kā nolūkā sekmēt to pasākumu īstenošanu, kas paredzēti, lai novērstu un mazinātu gaisa piesārņojumu un lai izstrādātu preventīvu tehnoloģiju, jāparedz sadarbība gan pašu dalībvalstu starpā, gan ar Komisiju,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šis direktīvas mērķis ir paredzēt turpmākus pasākumus un procedūras, kuru mērķis ir novērst vai mazināt tādu gaisa piesārņojumu Kopienā, ko rada rūpniecības uzņēmumi, jo īpaši tie, kuri pieder pie kādas no I pielikumā norādītajām kategorijām.

2. pants

Šajā direktīvā ir spēkā šādas definīcijas:

1. "Gaisa piesārņojums" ir tieša vai netieša, cilvēka radīta vielu vai enerģijas ievade gaisā, kuras dēļ rodas kaitējums, kas apdraud cilvēka veselību, kaitē dzīvajiem resursiem un ekosistēmām, un īpašumam, kā arī kaitē ainavai un citādiem likumīgiem vides izmantojumiem.
2. "Uzņēmums" ir jebkurš objekts vai cits stacionārā iekārta, ko izmanto rūpniecības vai komunālo pakalpojumu vajadzībām un kas varētu radīt gaisa piesārņojumu.
3. "Esošs uzņēmums" ir uzņēmums, kas sācis darboties pirms 1987. gada 1. jūlija vai ir celts vai apstiprināts pirms minētās dienas.
4. "Gaisa kvalitātes robežvērtība" ir tā lielākā tā piesārņojošās vielas koncentrācija gaisā, ko noteiktā laikposmā nedrīkst pārsniegt.
5. "Emisijas robežvērtība" ir lielākā piesārņojošās vielas koncentrācija un/vai masa emisijās no uzņēmumiem, ko noteiktā laikposmā nedrīkst pārsniegt.

3. pants

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka I pielikumā minētā kategorijā ietilpstošs uzņēmums var darboties tikai tad, ja iepriekš saņemta kompetento iestāžu atļauja. Vajadzība ievērot šādas atļaujas saņemšanai noteiktās prasības jāņem vērā jau uzņēmuma projektēšanas posmā.

2. Atļauja vajadzīga arī tad, ja uzņēmumā, kas atbilst kādai no I pielikumā uzskaitītajām kategorijām, veic ievērojamu pārveidi vai ja šādas pārveides dēļ uzņēmums atbilst kādai no minētajām kategorijām.

3. Dalībvalstis var prasīt, lai arī citu kategoriju uzņēmumiem piemērotu atļauju sistēmu vai, ja to paredz valsts tiesību akti, iepriekšēju paziņošanu.

4. pants

Neierobežojot prasības, kas attiecīgo valstu un Kopienas tiesību aktos paredzētas ar citādu mērķi nekā šajā direktīvā, atļauju var izsniegt vienīgi pēc tam, kad kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka:

- 1) attiecībā uz gaisa piesārņojumu ir veikti visi attiecīgie aizsargpasākumi, tostarp labākās pieejamās tehnoloģijas piemērošana, ja vien šādi pasākumi nav saistīti ar pārmērīgām izmaksām;
- 2) uzņēmuma darbība neradīs būtisku gaisa piesārņojumu, jo īpaši ar II pielikumā minēto vielu emisijām;
- 3) netiks pārsniegta neviena no piemērojamajām emisijas robežvērtībām;
- 4) tiks ievērotas visas piemērojamās gaisa kvalitātes robežvērtības.

5. pants

Dalībvalstis var:

- noteikt īpaši piesārņotus apgabalus, kuriem var paredzēt stingrākas emisijas robežvērtības, nekā minēts 4. pantā;
- noteikt īpaši aizsargājamus apgabalus, kuriem var paredzēt stingrākas gaisa kvalitātes robežvērtības un emisijas robežvērtības, nekā minēts 4. pantā;
- nolemt, ka iepriekšminētajos apgabalos būvēt vai ekspluatēt konkrētu I pielikumā minētu kategoriju uzņēmumus drīkst tikai ar īpašiem nosacījumiem.

6. pants

Atļaujas pieteikumā iekļauj uzņēmuma aprakstu ar informāciju, kas vajadzīga, lai pieņemtu lēmumu par atļaujas piešķiršanu saskaņā ar 3. un 4. pantu.

7. pants

Ievērojot noteikumus par komercnoslēpumu, dalībvalstu starpā un starp dalībvalstīm un Komisiju notiek informācijas apmaiņa attiecībā uz gūto pieredzi un zināšanām par gaisa piesārņojumu

novēršanas un samazināšanas pasākumiem, kā arī tehniskajiem procesiem un iekārtām un gaisa kvalitātes un emisijas robežvērtībām.

8. pants

1. Padome ar vienprātīgu lēmumu un pēc Komisijas priekšlikuma vajadzības gadījumā nosaka emisijas robežvērtības, pamatojoties uz labāko pieejamo tehnoloģiju, kas nav saistīta ar pārmērīgām izmaksām un, ņemot vērā attiecīgo emisiju veidu, daudzumus un kaitīgumu.

2. Padome ar vienprātīgu lēmumu un pēc Komisijas priekšlikuma paredz piemērotas mērīšanas un novērtēšanas metodes.

9. pants

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka atļauju pieteikumi un kompetento iestāžu lēmumi ir pieejami attiecīgajai sabiedrības daļai saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzēto procedūru.

2. Šā panta 1. punktu piemēro neatkarīgi no konkrētiem valsts vai Kopienas tiesību aktu noteikumiem par valsts un privāto projektu ietekmes uz vidi novērtējumu un ievērojot attiecīgos noteikumus par komercnoslēpumu.

10. pants

Lai varētu notikt visas vajadzīgās valstu divpusējās apspriedes, dalībvalstis pārējām attiecīgajām dalībvalstīm dara pieejamu to pašu informāciju, ko tās sniedz saviem pilsoņiem.

11. pants

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nolūkā kontrolēt 4. pantā minēto saistību izpildi nodrošinātu rūpniecisko emisiju noteikšanu. Kompetentajām iestādēm jāapstiprina noteikšanas metodes.

12. pants

Dalībvalstis seko labāko pieejamo tehnoloģiju un vides stāvokļa izmaiņām.

Ņemot vērā šo izpēti, tās vajadzības gadījumā izvirza attiecīgus nosacījumus uzņēmumiem, kas apstiprināti saskaņā ar šo direktīvu, pamatojoties gan uz minētajām izmaiņām, gan uz vajadzību

konkrētajiem uzņēmumiem nepieļaut pārmērīgas izmaksas, jo īpaši saistībā ar citu attiecīgajai kategorijai piederīgu uzņēmumu ekonomisko stāvokli.

13. pants

Ņemot vērā izpēti par labākās pieejamās tehnoloģijas un vides stāvokļa izmaiņām, dalībvalstis īsteno tādu politiku un stratēģiju ar attiecīgiem pasākumiem, lai esošie uzņēmumi, kas ietilpst I pielikumā minētajās kategorijās, pakāpeniski pārkārtotos labākās pieejamās tehnoloģijas izmantošanai, jo īpaši ievērojot:

- uzņēmuma tehnisko raksturojumu,
- nolietojuma pakāpi un atlikušo ekspluatācijas laiku,
- uzņēmuma radīto piesārņojošo vielu veidu un daudzumu,
- vēlamību konkrētajam uzņēmumam nepieļaut pārmērīgas izmaksas, jo īpaši saistībā ar to citu attiecīgajai kategorijai piederīgu uzņēmumu ekonomisko stāvokli.

14. pants

Veselības un vides aizsardzības nolūkā dalībvalstis var noteikt stingrākus noteikumus, nekā paredzēts šajā direktīvā.

15. pants

Šī direktīva neattiecas uz rūpniecības uzņēmumiem, kas kalpo valsts aizsardzības mērķiem.

16. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai ne vēlāk kā 1987. gada 30. jūnijā izpildītu šīs direktīvas prasības.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

17. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1984. gada 28. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētāja

H. BOUCHARDEAU

I PIELIKUMS

UZŅĒMUMU KATEGORIJAS ⁽¹⁾
(uz ko attiecas 3. pants)

1. **Enerģētika**
  - 1.1. Koks krāsns
  - 1.2. Naftas pārstrādes uzņēmumi (izņemot tos, kuros ražo vienīgi smērvielas no jēlnaftas)
  - 1.3. Akmeņogļu gazifikācijas un sašķidrināšanas uzņēmumi
  - 1.4. Termoelektrostacijas (izņemot atomelektrostacijas) un citas iekšdedzes iekārtas, kuru nominālā siltuma jauda pārsniedz 50 MW

2. **Metālu ražošana un pārstrāde**
  - 2.1. Kausēšanas un aglomerācijas iekārtas, kuru jauda pārsniedz 1 000 tonnu metāla rūdas gadā
  - 2.2. Čuguna un neattīrīta tērauda ražošanas kombināti
  - 2.3. Melno metālu lietuves, kurās kausēšanas iekārtu kopējā jauda pārsniedz 5 tonnu
  - 2.4. Krāsaino metālu ražošanas un kausēšanas uzņēmumi, kurās iekārtu kopējā jauda pārsniedz 1 tonnu smagajiem metāliem vai 0,5 tonnas vieglajiem metāliem

3. **Nemetālu minerālprodukcijas ražošana**
  - 3.1. Cementa ražošanas un rotējošā cepļa kaļķa ražošanas uzņēmumi
  - 3.2. Azbesta ražošanas un pārstrādes un azbestu saturošu izstrādājumu ražošanas uzņēmumi
  - 3.3. Stiklšķiedras vai minerālšķiedras ražošanas uzņēmumi
  - 3.4. Stikla (parastā un speciālā) ražošanas uzņēmumi, kuru jauda pārsniedz 5 000 tonnu gadā
  - 3.5. Rupjgraudainās keramikas, kā ugunsizturīgo ķieģeļu, keramikas cauruļu, apdares un grīdas ķieģeļu un jumta kārnīņu, ražošanas uzņēmumi

4. **Ķīmiskā rūpniecība**
  - 4.1. Ķīmiskās rūpnīcas olefinu, to atvasinājumu, monomēru un polimēru ražošanai
  - 4.2. Ķīmiskās rūpnīcas citu organisko starpproduktu ražošanai
  - 4.3. Rūpnīcas pamata neorganisko ķīmisko vielu ražošanai

5. **Atkritumu apglabāšana**
  - 5.1. Toksisko un bīstamo atkritumu sadedzināšanas iekārtas
  - 5.2. Citu veidu cieto un šķidro atkritumu sadedzināšanas iekārtas

6. **Citas rūpniecības nozares**

Uzņēmumi, kuros ar ķīmiskām metodēm ražo papīra masu un kuru ražošanas jauda nav mazāka par 25 000 tonnām gadā

(¹) Šajā pielikumā norādītās robežvērtības attiecas uz ražošanas jaudu.

II PIELIKUMS

NOZĪMĪGĀKO PIESĀRŅOJOŠO VIELU SARAKSTS
(4. panta 2. punkta nozīmē)

1. Sēra dioksīds un citi sēra savienojumi
  2. Slāpekļa oksīdi un citi slāpekļa savienojumi
  3. Oglekļa monoksīds
  4. Organiskie savienojumi, jo īpaši ogļūdeņraži (izņemot metānu)
  5. Smagie metāli un to savienojumi
  6. Putekļi; azbests (suspendētās daļiņas un šķiedras), stiklšķiedras un minerālšķiedras
  7. Hlors un tā savienojumi
  8. Fluors un tā savienojumi
-